

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a soudců JUDr. Jiřího Derfla a Mgr. Vojtěcha Salamánka ve věci

žalobce: **M. B.**, narozen X
bytem X

proti
žalované: **Okresní správa sociálního zabezpečení Louny**
sídlem Pod Nemocnicí 2378, 440 01 Louny

o žalobě proti rozhodnutím žalované a o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalované

takto:

- I.** Návrh žalobce na nařízení předběžného opatření **se zamítá.**
- II.** Žalobce **je povinen** zaplatit Krajskému soudu v Ústí nad Labem soudní poplatek za návrh na nařízení předběžného opatření ve výši **1 000 Kč** ve lhůtě **tří dnů** od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobce podal dne 3. 6. 2025 u zdejšího soudu žalobu, která zahrnuje dva žalobní typy. Jde jednak o žalobu proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a jednak o žalobu na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu podle § 82 a násl. s. ř. s. Žaloba proti rozhodnutí směřuje proti blíže neoznačeným exekučním příkazům nebo rozhodnutím o námitkách vydaným žalovanou. Žalobou na ochranu před nezákonným zásahem se žalobce domáhá, aby soud
 - určil, že jednání žalované spočívající ve vedení žalobce jako osoby povinné k úhradě sociálního pojištění je nezákonným zásahem, a zakázal žalované v tomto zásahu pokračovat,
 - uložil žalované povinnost přestat vymáhat blíže neoznačené pohledávky vůči žalobci, dokud nebude doložen platný právní titul státního občanství České republiky,
 - uložil žalované povinnost vrátit částku neoprávněně strženou z účtu žalobce dne 10. 4. 2025 na základě blíže neoznačeného exekučního příkazu, který žalobce dříve napadl v žalobě blíže neoznačenými námitkami,
 - vyslovil, že blíže neoznačená pohledávka, i kdyby byla oprávněná, je nezaplatitelná, jelikož se v České republice nenachází zákonné peníze.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

2. Společně se žalobou podal žalobce návrh na nařízení předběžného opatření tohoto znění: „*Soud žalované Okresní správě sociálního zabezpečení Louny ukládá, aby do právní moci rozhodnutí ve věci samé upustila od jakéhokoli vymáhání pohledávek na základě exekučního příkazu a aby se zdržela vymáhání dalších plateb od žalobce.*“ Svůj návrh odůvodnil tím, že je občanem Československé socialistické republiky, nikoli České republiky nebo cizincem, a proto se na něj nevztahují žádné zákonné povinnosti vyplývající z těchto právních statusů. Uvedl, že je veden v registru jako osoba samostatně výdělečně činná, ovšem nikoli z povinnosti, nýbrž proto, že registrace není zákonem zakázána. Tato registrace podle žalobce sama o sobě nezakládá povinnost platit pojistné, které navíc žalovaná vymáhá v penězích, jež nejsou zákonným platidlem. Žalobce namítal, že pokračující exekuční vymáhání by znamenalo zákonem nepodložený zásah do jeho práv a hrozbu, že by žalobce byl nucen dál plnit peněžní částky, které stát nemá právo přijímat. Podle žalobce je předběžné opatření nezbytné k ochraně základních práv a svobod a k zabránění výkonu moci v rozporu s čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Shrnul, že v daném případě je zřejmá právní vada (chybějící státní občanství, neexistence zákonných peněz, neexistence povinnosti vůči žalované) a reálné riziko pokračování v nezákonném vymáhání.
3. Podle § 38 odst. 1 s. ř. s. platí, že *byl-li podán návrh na zahájení řízení a je potřeba zatímně upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu, může usnesením soud na návrh předběžným opatřením účastníkům uložit něco vykonat, něčeho se zdržet nebo něco snášet. Ze stejných důvodů může soud uložit takovou povinnost i třetí osobě, lze-li to po ní spravedlivě žádat.*
4. Předběžné opatření představuje zcela mimořádný institut, kterým je zpravidla prolamována vykonatelnost napadeného rozhodnutí před tím, než je podrobeno soudnímu přezkumu ve věci samé, podobně jako je tomu i v případě přiznání odkladného účinku žalobě. Tento institut lze užít pouze v mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží, že mu hrozí vážná újma. Pro hrozbu vážné újmy je možno uložit takovou povinnost i třetí osobě, ovšem toliko za předpokladu, že to po ní lze spravedlivě žádat. Soud má za to, že třetí osobě, která není účastníkem soudního řízení, tak může uložit povinnost podle § 38 odst. 1 s. ř. s. za ještě přísnějších podmínek, než je tomu v případě účastníka soudního řízení.
5. Výkladem pojmu vážná újma jakožto základní podmínky pro nařízení předběžného opatření se zabýval Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 24. 5. 2006, č. j. Na 112/2006-37, č. 910/2006 Sb. NSS. Vyslovil, že „*vážnou újmu je nutno zejména rozumět takový zásah do právní sféry účastníka (resp. pokyn či donucení s obdobnými důsledky), který – v případě, že by byl v řízení ve věci samé shledán sám o sobě nezákonným či shledán součástí nezákonného komplexnějšího postupu správního orgánu – představuje natolik zásadní narušení této jeho sféry, že po účastníkovi nelze spravedlivě požadovat, aby jej, byť dočasně, snášel. Vážnou újmu tedy budou zejména intenzivní zásahy do intimní sféry navrhovatele, do jeho vlastnických práv či do jiných jeho subjektivních práv, zejména těch, která mají povahu práv ústavně zaručených*“. Zdejší soud dodává, že účelem předběžného opatření je zajistit, aby soudní rozhodnutí ve věci samé mohlo mít reálně účinky pro právní poměry účastníků, a to tím, že se dočasně zabrání intenzivním zásahům do jejich právní sféry. Předběžné opatření proto lze kdykoli zrušit nebo změnit (tj. rozšířit či zúžit rozsah omezení, která byla povinnému účastníkovi uložena), změní-li se poměry (srov. § 38 odst. 4 s. ř. s.).
6. Jak vyplývá ze shora uvedeného, jednou z nejzásadnějších podmínek pro nařízení předběžného opatření je objektivní existence vážné újmy, která reálně účastníkovi řízení Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

hrozí v případě, že by po dobu řízení před soudem nebyly upraveny poměry tak, že bude účastníku řízení či třetí osobě uloženo něco konat, něčeho se zdržet nebo něco snášet. Závažnost újmy, která žalobci hrozí a která by odůvodňovala nařízení předběžného opatření, nicméně v nyní řešené věci nebyla ze strany žalobce tvrzena ani prokázána.

7. Soud nepochybuje o tom, že vymáhání pohledávek ze strany žalované může žalobci způsobit újmu v podobě zásahu do jeho majetkové sféry. Žalobce však tuto újmu nijak nevyčíslil ani nepopsal a nedoložil své majetkové poměry, aby soud mohl zhodnotit závažnost případné újmy. Soud zdůrazňuje, že bylo povinností žalobce, aby v návrhu na nařízení předběžného opatření tvrdil relevantní skutečnosti týkající se existence újmy a aby tyto skutečnosti současně též doložil. Bez toho soud nemůže hodnověrně ověřit splnění zákonných podmínek pro nařízení předběžného opatření ani zhodnotit, zda by případná trvající nebo hrozící újma mohla zasáhnout do jeho právní sféry takovým způsobem, že by po něm nebylo možné spravedlivě požadovat, aby tento zásah nadále snášel.
8. Žalobce v návrhu na nařízení předběžného opatření uvedl jen obecná tvrzení, která o konkrétní újmě na jeho straně nic nevypovídají. Nakolik jsou žalobcem uplatněné argumenty (chybějící státní občanství, neexistence zákonných peněz, neexistence povinnosti vůči žalované) důvodné, potažmo relevantní, bude předmětem věcného posouzení žaloby, jehož výsledek nemůže soud v této fázi řízení předjímat.
9. Vzhledem ke shora popsaným skutečnostem je možno konstatovat, že žalobce neunesl břemeno tvrzení ani břemeno důkazní, a proto soud jeho návrh na nařízení předběžného opatření výrokem I. tohoto usnesení zamítl.
10. Podání návrhu na nařízení předběžného opatření podléhá soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč [položka 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“)]. Poplatek je splatný vznikem poplatkové povinnosti (§ 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích). Povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na nařízení předběžného opatření vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o tomto návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích; usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, bod 21]. Soud proto výrokem II. tohoto usnesení uložil žalobci povinnost příslušný soudní poplatek zaplatit.
11. Soudní poplatek za návrh na nařízení předběžného opatření je žalobce povinen uhradit bezhotovostně převodem na účet Krajského soudu v Ústí nad Labem číslo: **3703-3024411/0710**, vedený u České národní banky. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je: **1414902825**.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

Ústí nad Labem 9. června 2025

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus v. r.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.